

A miskolci Új Holnap Stúdió bemutatkozik

2004 őszétől működik az *Új Holnap Stúdió*, a miskolci *Új Holnap* irodalmi folyóirat égisze alatt, a Miskolci Galériában, tehetséges fiatal irodalmárok részvételével. A tagok zöme középiskolás és egyetemista, akik különböző irodalmi pályázatokon tűntek fel. Az ő útjukat szeretnénk egyengetni, s ha nem is Esterházy Péter módján, bevezetni a szépirodalomba. Az irodalom, hisszük, birodalom – spirituális –, és nem iroda-lom.

Fiatalok, fiatalok, akikben a viharos tenger erejével hánykolódik a lélek, akikben télen is kiszödul a rét, virágba borulnak a fák. A stúdió vezetőjeként elsősorban azt szeretném elérni, hogy az én szemüvegemen, vagyis a kívülálló szemén át lássák – no nem a világot, hiszen az az ő szemükkel nézve a legizgalmasabb és leghitelesebb, hanem a saját írásaikat, a lelkükből leledzett művet. Nem kis feladat, és nem is hálás, de ha sikerül elérnem, boldog leszek, mint ahogy örülök sikereiknek is. Mert sikerek vannak, és remélem, lesznek is még. Persze bizonyosan jönnek kudarcok is, amelyeket nehezebb elviselni. Erre is, arra is igyekszem őket fölkészíteni. S hogy kik ők? Íme:

Balajthy Ágnes a Lévay József Református Gimnázium végzős diákja. Első novellája az *Új Holnapban* jelent meg. Az idei sárvári Diákírók és Diákköltők Országos Pályázatán a tanulmány kategóriában első, novella kategóriában második helyezést ért el.

Bán Olivér idén végez a Miskolci Egyetem Bölcsészkarán, magyar szakon. Versei jelentek meg az *Új Holnapban*, a *Parnasszusban*, a *Spanyolnáthában*.

O. Bodnár István a Miskolci Egyetem másodéves gépészmérnök hallgatója. Az *Új Holnapban* több ízben szerepelt verseivel. Közölte őt az *Ezredvég* is.

Korpa Tamás a Herman Ottó Gimnázium végzős diákja. Versei jelentek meg az *Új Holnapban*, az *Ezredvégben*, a *Kapuban*. *Sion hegyén* című rockoperáját idén tavasszal mutattak be, miskolci középiskolások részvételével, a Diósgyőri Vasas Művelődési Központban. Az idei sárvári Diákírók és Diákköltők Országos Pályázatán a vers kategória első helyezettje volt, s idén is – nem először – megnyerte a miskolci Így írunk mi diák irodalmi pályázatot, vers kategóriában.

Siska Péter a Miskolci Egyetem bölcsész hallgatója. Verseivel az *Új Holnapban* mutatkozott be, szerepelt az *Ezredvégben* is.

Tatár Balázs János a Fényi Gyula Jezsuita Gimnázium tanulója. Először az *Új Holnapban* publikált, majd közölte őt a *Spanyolnátha* és az *Ezredvég*. Tagja a Célpont Csoportnak és a „kettőegészóközt” (performance) társulatnak. Társszerzője az *ÁlkárPátRáz* webáriumnak.

Viczai Henrietta újságíró. Első kötete *Hajnali kárhozat* címmel 2002-ben jelent meg, verseivel szerepelt az *Új Holnapban*, az *Ezredvégben* és a *Zempléni Múzsában*.

(A bevezetőt írta: *Fecske Csaba*)

Bán Olivér

Áramszünet

dél körül ritka
sűrű sötét
órák óta
nincs áram
a telefonomba próbáltam írni
de tömzsi ujjaimmal
jól elbénáztam
elszállt az egész
talán most sikerül
nézném a meccset
szerinted is
azt kellene inkább
de nincs áram
szédülök a szomszéd
szivattyújának a szagától
a Tisza már nála is
a pincében van

0. Bodnár István

szokásom

megnézem a hajléktalant
jövőbeli munkám

felkelek
majd egy nap
szokásom
papucs
keresése
kihívásoknak
engedek
majd s
ki (is) megyek
szokásom

kicsiket
harapni (csak úgy)
ellenségből
meg
egészséges
táplálkozás
(h)a kit
szeretek
abból
nagyot...
szokásom

felkelek
egy nap majd
étkezem
jövök
megyek török
törnek
elfogadok
cselekszem
élek?! mert
szokásom

Korpa Tamás

Kant mester a tengerről álmodik

Torna felett repedt el a tenger központi boltozata; csapdosta vad hullámain, zöldes rojtjait lebegtette a felhők közül. Egy biedermeier-pillanat.

A Dekkán-fennsíkon láttam ily összegubancolódott szeleket, égtájakat, égöveket üvölteni. Az egék csatornáján kettős kötéssel biztosítva eresztették a meghegesztett Bárkát. Spielberg és Vilnius között kiszakadt a vitorlából egy vászongalamb a Skandináv fenyvesek irányába, majd hirtelen koordinátákat váltott s befűrődött a sztratoszférába. Többé sohasem láttam gesztenyebarna szemét – jól emlékszem.

Gyakorta mondogatták: Königsberg partjaihoz bilincseltek a tengert. Sose láttam a martalóc apályt, ahogy kítakarja a korhadt hajóroncsokat szemlére délután három órakor. A tenger itt van a nyomomban, utánam lohol, agancsos viharokat ringat tér és idő állandó viszonylagosságában biztosan. A tenger a szemedben kéklik, búgó kagylóhéjjak őrzik ujjlenyomatát. A felhők közé folyatták a tengert: függőlegesen hullámszik az északi sarkon, vagy talán csak a bizonytalanság tükröződik vissza a jégről.

Olvad a Hold, vékony sarló, Amazónia fáiba beletörnének fogai talán. Holnap ár lesz, vagy megsüllyednek a tektonikus lemezek s beszívja a magma a tengert, csillapítani szomját. Ósrobbanás lesz: amit nem láttam sose volt, csakhogy álmomban nagy víz lehettem, hömpölyögtem a partokat élvezve. Königsbergtól néhány lépés a kikötő -egy hajóra sem emlékszem egész életemben. De a gesztenyebarna szemű vászongalamb az én utamat járta, s a szemem volt maga a tenger.

Siska Péter

Rövid napok

Merül az égbolt,
alkonyként hasad a határ –
a Nap vádlón,
szavak nélkül ácsorog
a távolban,
akár egy átázott
öregasszony.

Horizont

Kiürült fény járja
a folyosókat,
magában suttogva –

bezárt ajtók dallama.

Egy vörös alak int:
hangokká süllyed a szó,
s odakinn egyedül

ébred a horizont.

Úton valahová

Az idegen fák
mögött
egy háztömb imbolyog;
nevektől részeg a szél.

Az ablakok kacagnak,
s láz-kabátban
bolyong a Hold:
lezárt utca minden perc.

Tatár Balázs János

nyolcféleképben

I.

Cravalli: A városra ereszkedve (1939)

átitta a zilált önmagát belém
 zuhanáskor csendben maradt
 várta hogy az elkerülhető
 elkerülhetetlenbe váltson
 mint ahogy mi is egyesből
 rükvercbe

II.

Vajda: Ikonos önarckép (1936)

csak a szentség hiányzik kezemből
 a háttérben hagytam
 mégis
 glóriámat teszem elétek

III.

Verescsagin: A háború apoteózisa (1871)

a keselyűknek túl kemény vagy
 hozzám se voltál gyöngédebb
 koponyádon rágcsálnak
 tudom hogy ott vagy
 tudom hogy ott
 tudom hogy
 tudom

IV.

Whistler: Noktürn kékben és ezüstben (1872)

odaát még fénylik
a horizont meg gömbölyded
formáid nem fékezem
a vízen egy folt ring
talán csak hullád az
nem tudom

V.

Balla: Elvont sebesség és zaj (1913)

most a fényekbe kerültél
a vérközeli lázálmokba
most a kanyaron túli valóság
ejtett rabul
feléd akarok fordulni
feléd akarok fordulni
feléd a karok fordulnak

VI.

Picasso: Avignoni kisasszonyok (1907)

csendéletembe kúszol megint
megsokszorozod magad
hogy minden egyes nő képében
a v i g n o n i n a k tetteve alakod
szétzúzd bennem azt a kis
morfondírózó egyveleget

VII.

Munch: A sikoly (1893)

ultrán túli vonyítás hallik ki
 a világ amplitúdója vele leng
 hajlataik megnyúlásra készülnek
 bennük nyúlok én is utánad
 hogy egy s i k o l y b a n egyesüljünk

VIII.

Magritte: Hamis tükör (1928)

és én mégis belenézek
 elveszek benne
 hamis
 valódinak hiszem
 hamis
 felhők közé emelkedek
 fehérék közé
 hamis
 valódinak hiszem
 hamis
 sötét vár az origóban
 hirtelen-sötét
 valódi
 hamisnak hiszem
 valódi
 a könny a felhőkön túl van
 belőlük művé alkotom
 valódi
 hamisnak hiszem
 valódi

Viczi Henrietta

Előtte*(Ráosztinak)*

Végső soron minden kiderül...
A lángot formáló ujjakat láthatod,
Végignézheted a mindentudó csöndben,
Hogy ágyad mellé térdepel a fájdalom.

A halál nem köszön,
Csak mint jó postás előbb érkezik,
Hozza a keretezett leveleket,
És önmagunkkal szembesít.

Miattam lettél hitehagyott.
A szó a szádból megszökött.
Pedig ezerszer kérdezted: mikor jössz nekem,
S gondoltam jól elvagy két korsó sör között.

Lassan kitagadod magadat az életből,
Rozsdás árnyad a küszöbön.
S ha öröksége is van is ez ötvennyolc évnek,
Talán csak annyi: köszönöm.

Végső soron minden kiderül.
Tudjuk a halál nem köszön,
A szó a szánból megszökik,
Rozsdás árnyunk a küszöbön.